

Beste donateur,

De weersomstandigheden brengen ons een beetje in de war. Toen ik dit schreef was het al lange tijd te mooi weer voor de tijd van het jaar, zodat ik niet in de gaten had dat we al hard op weg zijn naar Sinterklaas, Kerstmis en Oud en Nieuw. We brengen u nu, zoals altijd aan het einde van het jaar, met deze nieuwsbrief weer graag op de hoogte van het reilen en zeilen van HoPe.

Wij wensen u heel gezellige en fijne feestdagen toe. Voor de Peruanen voor wie wij werken hopen wij dat de weersomstandigheden hen dit jaar niet al te zeer in de war zullen brengen. Wat is namelijk het geval? De deskundigen voorspellen dat het jaarlijkse natuurverschijnsel El Niño dit jaar extreem heftig zal zijn, waardoor de kans op vernietigende regens en aardverschuivingen zeer groot is. Laten we hopen dat de schade zal meevallen en dat we in de loop van de komende lente weer positieve verhalen kunnen vertellen.

Hartelijke groet,

Bestuur Stichting HoPe Nederland en directie Stichting HoPe Peru

HoPe in Uitvoering: bijeenkomst 31 oktober 2015

Onder deze titel organiseerde het bestuur van HoPe Nederland op 31 oktober jl. een informatie- en discussiedag over het werk van onze stichting in Cusco en omgeving. De bijeenkomst vond plaats in de Pauluskerk te Breukelen. Na een welkom en een inleidend woord van respectievelijk Ds. Schorren en de burgemeester van Stichtse Vecht, hield de voorzitter van HoPe, Maarten Elling, een verhaal over de eigentijdse ideeën over ontwikkelingssamenwerking en de aanpak van HoPe in Perú. Belangrijke thema's daarbij waren: het vermijden van Nederlandse vooringenomenheid en vooroordelen, duurzaamheid, participatie van de bevolking, het bevorderen van zelfrespect en het creëren van mogelijkheden, zodat de mensen zelf in vrijheid en redelijkheid aan een betere toekomst kunnen werken.

Het werk van HoPe blijkt daar goed bij aan te sluiten. Er kunnen veel positieve effecten van de HoPe-hulp worden gemeld. Ook het feit dat er hier en daar dingen minder goed gaan is een feit, maar daar kunnen wij en de bevolking in Perú weer van leren; en ook dat is op zich positief.

Als je belangstelling hebt en geen toegang tot internet kun je de inleiding van Maarten Elling aanvragen bij Ineke de Graaf, zie hiervoor de gegevens op de laatste pagina.

Kinderen met brandwonden weer in het vizier

Mensen die HoPe al langer volgen, weten dat de stichting tot 2013 een project onder de hoede had voor nazorg van kinderen met brandwonden. Dit gebeurde in samenwerking met het regionale ziekenhuis in Cusco. De nazorg bestond uit het ondersteunen van fysiotherapie en spel- en bezigheidstherapie.

In 2013 heeft HoPe het project, na lang wikken en wegen en veel discussies met het ziekenhuis beëindigd. De discussie ging erover dat het ziekenhuis volgens HoPe in staat moest zijn het project op eigen kracht uit te voeren. Het ziekenhuis voelde zich daartoe echter niet in staat en

bleef aan de bel trekken met de vraag om hulp.

Er ontstond een patstelling met als ernstig risico dat veel kinderen er de dupe van zouden worden. Het ziekenhuis heeft uiteindelijk de nazorg stopgezet. Na een bezoek aan het ziekenhuis in november 2014 is overleg op gang gekomen over nieuwe, tijdelijke ondersteuning onder strenge voorwaarden. Van meet af aan moest duidelijk zijn hoe het ziekenhuis zelf dit werk zou kunnen gaan uitvoeren.

We zijn blij dat de patstelling nu is opgeheven en het contact met het ziekenhuis is hersteld. Sinds 28 augustus jl. draait het project weer. In de overeenkomst tussen HoPe en het ziekenhuis staat dat het ziekenhuis het project over twee jaar in eigen beheer en op eigen kosten uit gaat voeren. Tot zolang zal HoPe het project inhoudelijk (gericht op overdracht van kennis en vaardigheden) en financieel ondersteunen.

Inmiddels is in Nederland een psychologe, die gespecialiseerd is in de zorg voor slachtoffers met brandwonden, bereid gevonden om de psychotherapeuten in Cusco bij te scholen. Zij gaat dat als vrijwilligster doen. Zij zal onder meer haar ervaringen met de slachtoffers van de cafébrand in Volendam van 15 jaar geleden doorgeven aan de hulpverleners in Cusco. De voorbereidingen voor haar verblijf in Cusco zijn in volle gang. Zoals het er nu naar uit ziet, zal onze psychologe de komende maand februari in het ziekenhuis gaan werken.

Projectbezoek leidt tot directe verbeteringen

In juli 2015 ben ik voor de vierde keer naar Peru geweest, dit keer voor ruim twee weken. In deze periode heb ik o.a. projecten bezocht waar ik in het voorjaar van 2014 een aantal weken gewerkt heb, zo ook de bibliotheek van Villa Maria. De bibliotheek wordt mede ondersteund door de Bibliotheek Oost-Achterhoek uit Lichtenvoorde. Het was goed om te zien dat hier meerdere verbeteringen hebben plaats gevonden. Door het aanstellen van een coördinator, die regelmatig contact heeft met de leerkrachten van de school, zijn de leerprestaties van de kinderen sterk verbeterd. De nieuwe boeken die het afgelopen jaar door de Bibliotheek Oost-Achterhoek zijn gedoneerd worden volop gebruikt en uit de enthousiaste verhalen van de kinderen bleek dat ook het leesplezier is toegenomen.

Door de collega's van Stichting HoPe ben ik gevraagd om mee te werken aan het onderwijsprogramma Ternura II, hierbij gebruik makende van mijn ervaring als groepsleerkracht van groep 1-2. De hulpvraag vanuit de kleuterleerkrachten was: verbetering van de structuur van de inrichting van de klaslokalen en verbetering van het klassenmanagement. Samen met HoPe-collega's heb ik meerdere schooltjes in Huancarani, Quiñer en Chacabamba bezocht. Na enkele observaties was het voor mij duidelijk dat het niet overbodig was én is om aan deze scholen aandacht te besteden. Samen met de leerkrachten en collega's van HoPe hebben we in goed overleg drie klaslokalen opnieuw ingedeeld en structuur in de onderwijsmaterialen aangebracht. Eén van deze lokalen dient als pilot-lokaal voor de 100 schooltjes die deelnemen aan het Ternura II-programma. Hiernaast hebben we bijeenkomsten met de leerkrachten belegd en het klassenmanagement besproken. Ik heb handvatten aangereikt hoe er met een aantal aanpassingen een betere leeromgeving gecreëerd kan worden. De nieuwe logistiek is met enthousiasme ontvangen en zowel de leerkrachten als de kinderen zijn blij met de gewijzigde inrichting.

Om te zorgen dat dit voor langere tijd voortgezet zal worden, ook op de andere scholen, zal ik zeer regelmatig via mail en skype contact houden met de onderwijscoördinatoren van HoPe, zodat we samen blijven werken aan het op een hoger peil brengen van het onderwijs in Peru. Na mijn reis is inmiddels al op twee andere scholen de logistiek veranderd en heb ik video's ontvangen met de enthousiaste bevindingen van de leerkracht van de school uit Quiñer. We hebben een stap voorwaarts gezet, maar er zullen zeker nog meerdere stappen gezet moeten worden.

Ik kijk opnieuw met enorm veel plezier en voldoening terug op deze weken in Peru.

Anja Eppingbroek

Vrijwilliger Stichting HoPe

Leerlingenhuis middelbare school Patacancha

Patacancha is een indiaanse gemeenschap op 4000 meter hoogte in het Peruaanse Andesgebergte. Patacancha is het centrum van zeven inheemse gemeenschappen. De bewoners leven erg traditioneel, hetgeen zich uit in hun kleding en manier van leven.

HoPe werkt sinds 1997 in de inheemse (indiaanse) bergdorpen van de vallei van de Patacancharivier. In 1997 had niet één school in de vallei volledig basisonderwijs. HoPe heeft ervoor gezorgd dat alle dorpen volledig basisonderwijs kregen. In 2002 heeft HoPe, op verzoek van de bevolking, de middelbare school van Patacancha opgericht, de eerste inheemse middelbare school van Peru. Onderdeel van de school werd het leerlingenhuis, zodat alle kinderen uit de regio de gelegenheid kregen om middelbaar onderwijs te volgen.

De leerlingen komen maandagochtend van huis naar school gelopen en blijven daar tot vrijdagmiddag. Dan lopen zij weer terug naar huis. De leerlingen lopen tussen de drie en vijf uur van huis naar school en weer terug.

Het leerlingenhuis biedt de studenten een goed onderdak. Het huis beschikt over vier slaapzalen, drie voor jongens en één voor meisjes. In de slaapvertrekken staan stapelbedden. Iedere leerling heeft een eigen kast waar hij of zij de eigendommen in kan bewaren.

Het leerlingenhuis beschikt over een goed ingerichte keuken. Hier worden de maaltijden voor ontbijt, lunch en avondeten klaargemaakt. Een kokkin verzorgt de maaltijden, de leerlingen helpen per toerbeurt bij het koken en de corveediensten. Het leerlingenhuis heeft ook een eigen groentekas waarin de leerlingen groentes voor eigen gebruik kweken. In de vrije tijd kunnen de leerlingen gebruik maken van de bibliotheek en het computercentrum van de school.

Op vrijdag 8 mei hebben HoPe-collega Oscar en ondergetekende een spontane bijeenkomst gehad met een groep ouders van de kinderen die in het leerlingenhuis verblijven. We hebben een korte evaluatie gehouden van de service die het leerlingenhuis biedt. De ouders gaven aan dat zij erg tevreden zijn. Zij gaven aan dat het leerlingenhuis hun kinderen de gelegenheid geeft om middelbaar onderwijs en daarna ook een beroepsopleiding te volgen. Zonder het leerlingenhuis zouden zij die gelegenheid niet hebben gehad. De ouders gaven aan erg tevreden te zijn met de begeleiding door Carmen, de door HoPe aangestelde begeleidster van het leerlingenhuis. Carmen woont de hele week met de leerlingen in het leerlingenhuis. De aanwezigheid van Carmen geeft de ouders een goed gevoel waardoor ze met meer vertrouwen hun kinderen naar de middelbare school en daarmee naar het leerlingenhuis sturen. Eén van de moeders vertelde dat ze dankzij de aanwezigheid van Carmen haar dochter wel naar school stuurt: "Als juffrouw Carmen niet in het leerlingenhuis was geweest had ik mijn dochter niet naar school gestuurd".

Walter Meekes

Presentaties op basisschool "De Fladderiep"

Om er zeker van te zijn dat ik om half 9 bij "De Fladderiep" in Kraggenburg was, reed ik al vroeg de Noordoostpolder binnen. Prachtig om te zien hoe het vroegere eiland Schokland nu opgenomen is in het geheel van de polder, maar toch herkenbaar aan de verhoging in het landschap, dus ook aan andere vegetatie vanwege de zandbodem.

Eenmaal op school werd ik zeer enthousiast door de leerkrachten ontvangen, in het bijzonder door de tot dan toe voor mij onbekende meester Molle Stuiver, met wie ik steeds de mailcontacten heb gehad.

De school stond al helemaal in het teken van Stichting HoPe. Overal zag je attributen die je in de sfeer brachten van onze projecten in Peru.

De week werd met alle kinderen samen in de aula geopend met een geïmproviseerd toneelstukje, gespeeld door Molle en één van zijn collega's. In dit rollenspel werd ik geïntroduceerd en voorgesteld aan alle kinderen.

Na deze introductie gingen de onderbouwgroepen naar hun lokalen en kon ik beginnen met mijn presentatie aan de 4 bovenbouwgroepen (groep 5 t/m 8). Het was ontzettend leuk om te ervaren hoeveel belangstelling de kinderen al voor HoPe hadden en hoe gemotiveerd ze

luisterden naar hetgeen ik vertelde. Ik probeer altijd de kinderen zich in te laten leven in de leefsituatie van hun leeftijdsgenoten, wonend in die afgelegen valleien hoog in de Peruviaanse Andes, het werkterrein van Stichting HoPe. Dit inleven blijkt toch vaak heel moeilijk te zijn voor de kinderen in onze moderne en geïndustrialiseerde wereld. Het is vaak heel confronterend voor ze.

Ik vertelde iets over de woon- en leefwereld van die kinderen, maar ook hoe zij naar school gaan en welke afstanden ze moeten afleggen (soms wel 3 uur lopen), in allerlei verschillende weersomstandigheden op die grote hoogte in het soms barre bergklimaat. Dit spreekt de kinderen heel erg aan. Ik eindigde mijn presentatie met het vertonen van dia's via de beamer. Op deze dia's zien de kinderen terug wat ik verteld heb. Het is ook voor een deel mijn eigen verhaal. Dat spreekt ze altijd erg aan. Al die informatie levert vele geïnteresseerde vragen op. Zo'n uur vliegt voorbij. De kinderen waren heel gemotiveerd om daarna in die week aan de slag te gaan. Op school zullen er allerlei activiteiten plaatsvinden en dingen gemaakt worden voor de afsluitende middag 2 dagen later.

Natuurlijk verliep de presentatie in de onderbouw, direct daarna, heel anders. Dat is even omschakelen, omdat je de kinderen op een heel ander niveau moet aanspreken. Maar ook weer heel leuk. Zo'n presentatie in de onderbouw heeft zijn eigen charme. Ik vermomde 2 kinderen tot Peruviaantjes door ze een poncho, een hoedje en een omslagdoek om te doen. Ze kregen ook een Peruviaanse naam: Julio en Suzanne. De kinderen gingen er dan ook echt voor staan, een beetje stijfjes om de hoedjes op te kunnen houden. Ze durfden zich haast niet te bewegen. Altijd weer prachtig voor een foto. Daarna vertelde ik de kinderen over

het leven van hun leeftijdsgenootjes hoog in de bergen. Ook liet ik verschillende attributen uit de presentatietas zien, zoals de autoband-sandalen. Naar aanleiding daarvan kwamen er ook weer vele vragen. Meestal probeer ik, als er nog tijd over is, hen een Spaans liedje (canon) aan te leren dat ze dan met wat ritme instrumentjes kunnen begeleiden. Helaas was daar nu geen tijd meer voor. Ook de jongste kinderen waren onder de indruk van wat ze gehoord, gezien en beleefd hadden.

Heel voldaan en met een positief gevoel vertrok ik om 12 uur weer naar huis.

Twee dagen later was er de actiemiddag/-avond van de school. Er waren talloze activiteiten op het schoolplein voor ouders en kinderen van school, maar ook voor de mensen uit het dorp. Allerlei handwerkjes, die de kinderen tijdens de lessen gemaakt hadden, konden gekocht worden. Middels een huis-aan-huis-krantje werden de inwoners van Kraggenburg op de hoogte gebracht van de actie voor HoPe. Er was een ontzettend gezellige sfeer, vertelde men mij. Zelf was ik helaas verhinderd om daar ook bij aanwezig te zijn. Ik vond dat echt jammer, omdat het heel leuk is, als afgevaardigde van HoPe, ook de afsluiting mee te maken.

Tenslotte is er een heel mooi bedrag van € 1750 voor HoPe bijeengebracht.

Frits Overbeek

Colofon

Fundación Holanda – Peru

Walter Meekes, Cusco, Peru

E-mail: waltermeekes@fundhope.org

Stichting HoPe Nederland

Ineke de Graaf

Bijsterveldenlaan 63, 5045 ZX Tilburg

Tel +31 (0)6 208 57 278

E-mail: contact@stichtinghope.org

Kamer van Koophandel Oost-Brabant,
nr.17151364

ANBI rangschikking, nr. 8148 45 873

Donaties

Bankrekeningnr. NL69RABO030 02 76 087

t.n.v. Stichting HoPe Nederland

www.stichtinghope.org

Redactie: Ineke de Graaf, Esther Dubbeld,
Walter Meekes

Distributie nieuwsbrief: Rinie Assen, Lidy
Meekes

Vormgeving: Barry van Eijk, Caroline Mol